

ÖPPET BREV TILL SVENSKA KYRKAN

Den senaste tidens uttalanden från Svenska kyrkans biskopar har väckt djup oro hos många präster, prästkandidater, diakoner, kantorer och församlingsmedlemmar.

Det som nu kommer till uttryck i biskopsmötets dokument *Vägar framåt – om vigsel och samkönade relationer* handlar inte endast om en enskild ordningsfråga. Ytterst gäller det kyrkans förhållande till Guds ord och biskopsämbetets gränser. Men det handlar också om möjligheten att i Svenska kyrkan framöver kunna leva och verka i trohet mot den tro som en gång för alla har överlämnats åt de heliga (Jud. 3).

För den som har följt utvecklingen under en längre tid kommer detta inte som någon överraskning.

När Missionsprovinsen bildades var det inte därför att vi önskade splittring. Tvärtom skedde det efter årtionden av växande oro över att Svenska kyrkans ledning allt mer valde att anpassa sig till tidsandan snarare än att låta sig korrigeras av Skriften och bekännelsen.

Erfarenheten visade redan då att det som först beskrivs som en generös samexistens mellan olika uppfattningar med tiden tenderar att övergå i krav på likformighet. Gång på gång har det försäkrats att ursprungliga uppfattningar i omstridda frågor fortfarande rymms inom kyrkan. Samtidigt ser vi hur möjligheten att faktiskt leva, undervisa och utbildas utifrån dessa uppfattningar gradvis begränsas. Det som tidigare ansågs vara en legitim uppfattning blev först en avvikande, därefter en marginaliserad och slutligen en otillåten uppfattning. I praktiken har den som omfattar en tidigare legitim uppfattning blivit diskvalificerad för kyrklig tjänst.

I dag ser vi hur präster, prästkandidater och diakonkandidater granskas inte främst utifrån sin trohet mot Skriften, bekännelsen och kyrkans vagningslöften, utan utifrån sin anslutning till vissa av samtidens värderingar. Vi ser hur frågor som tidigare behandlades som föremål för fortsatt teologiskt samtal allt oftare blir lojalitetsfrågor. Vi ser hur den klassiska kristna tron successivt förlorar sitt självklara utrymme inom de strukturer som en gång var satta att bevara den.

Kyrkans Herre är inte tidsandan, opinionen eller de kyrkliga makthavarna, utan Jesus Kristus, densamme i går och i dag och i evighet.

I den evangelisk-lutherska kyrkan har biskopen ingen makt att skapa ny lära eller att binda samveten genom egna påbud. Biskopens uppgift är att förkunna Guds ord, förvalta sakramenten och vaka över den tro som en gång blivit anförtrodd åt kyrkan och föra den vidare till nya generationer.

I Apologin till Augsburgska bekännelsen (artikel XXVIII) lär vår kyrka att biskoparna har en bestämd befallning och ett bestämt Guds ord, som de ska predika och enligt vilket de ska utöva sin domsrätt och de har inte rätt att stifta stadgar som snärjer människors samveten.

När biskoparna egenmäktigt använder antagning till vigningstjänst, tillsyn eller administrativa riktlinjer för att uppnå sådant som aldrig uttryckligen beslutats, då sätts dessutom kyrkans egen ordning ur spel.

Vi vill därför också rikta en allvarlig förmaning till Svenska kyrkans biskopar. Ni har inför Gud och kyrkan lovat att stå fasta i kyrkans tro, försvara den och tillse att Guds ord rent och klart förkunnas så som det är oss givet i den heliga Skrift och omvitnat i vår kyrkas bekännelse. Ni har lovat att följa, upprätthålla och värna kyrkans ordning samt att låta tro, lära och liv bli ett.

Det är tid att vända om från allt som fördunklar detta uppdrag och att verka i den trohet som era löften förpliktar er till. Ingen biskop är kallad att följa tidsandan, men varje biskop är kallad att i ödmjukhet underordna sig Kristus, hans ord och kyrkans bekännelse.

På samma sätt måste också de politiker och andra makthavare som utövar påtryckningar på biskoparna manas till eftertanke. Kyrkans lära är inte överlämnad åt partipolitik, opinionsbildning eller yttre påtryckning. Den som har inflytande över kyrkans yttre beslut har därmed inte rätt att förändra, förvanska eller sätta sig över den tro som kyrkan har mottagit. Här behövs besinning av den som vill forma kyrkan efter tiden och en villighet att underordna sig den sanning som kyrkan är satt att bevara och förkunna.

Till alla inom Svenska kyrkan som nu känner sorg, oro eller rådlöshet vill vi rikta en uppmaning: håll fast vid den tro som apostlarna har överlämnat, den tro som kyrkan i alla tider har bekänt och som ingen tidsanda kan upphäva.

”Jesus Kristus är densamme i går och i dag och i evighet. Låt er inte föras bort av alla slags främmande läror.” (Hebr. 13:8–9).

Johannes döparens dag 2026

Bengt Ådahl, missionsbiskop

David Appell, stiftsprost

Jakob Okkels, provinssekreterare

Andreas Karlgren, distriktsledare